

Vec C-118/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

21. február 2023

Vnútroštátny súd:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

26. január 2023

Žalobcovia:

Rada nadzorcza Getin Noble Bank a iní

Žalovaný:

Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Predmet konania pred vnútroštátnym súdom

Žaloba dozornej rady spoločnosti Getin Noble Bank S.A. a in. proti rozhodnutiu Bankového garančného fondu (Bankowy Fundusz Gwarancyjny) z 29. septembra 2022 vo veci nútenej správy

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Článok 85 ods. 2 a 3 smernice 2014/59/EÚ – Žaloba dozornej rady subjektu v krízovej situácii podaná na vnútroštátny správny súd proti rozhodnutiu vo veci nútenej správy – Poskytnutie účinného prostriedku nápravy osobám, ktoré majú právny záujem na napadnutí tohto rozhodnutia v situácii, keď súd pri preskúmaní rozhodnutia nie je viazaný tvrdeniami a návrhmi žaloby, jej právnym základom a rozsudok vydaný v tomto konaní bude účinný *erga omnes*, pričom získanie ochrany právneho záujmu týmito osobami nezávisí od ich podania samostatnej žaloby proti tomuto rozhodnutiu – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Vnútroštátna požiadavka na spoločné preskúmanie žalôb a požiadavka vydať rozsudok v primeranej lehote – Článok 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ – Možnosť štrukturálne neoddeliť funkcie orgánu pre riešenie krízových situácií od iných funkcií tohto orgánu ako zákonného garanta bankových vkladov, alebo správcu banky (dočasného správcu) a nevyhnutnosť zabezpečenia prevádzkovej nezávislosti a zabránenia konfliktom záujmov – Nesplnenie povinnosti členského štátu zaviesť náležité štrukturálne mechanizmy potrebné na zabezpečenie prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov medzi funkciami dohľadu alebo inými funkciami príslušného orgánu a funkciami orgánu pre riešenie krízových situácií – Iné organizačné mechanizmy a účinné opatrenia orgánu pre riešenie krízových situácií a splnenie podmienky zabezpečenia prevádzkovej nezávislosti a zabránenia konfliktom záujmov

Prejudiciálne otázky

- 1 Majú sa článok 85 ods. 2 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190, v znení zmien) v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ L 303, 2007, s. 1) a článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. ES L 90, 2004, položka 864/30, v znení zmien) vykladať tak, že ak dozorná rada subjektu v krízovej situácii podá žalobu na vnútroštátny správny súd proti rozhodnutiu vo veci nútenej správy, za účinný prostriedok právnej ochrany sa

bude považovať aj účinný opravný prostriedok poskytnutý osobám, ktoré v napadnutí tohto rozhodnutia vidia ochranu svojho právneho záujmu a to v situácii, keď súd pri posudzovaní napadnutého rozhodnutia nie je viazaný tvrdeniami a návrhmi žaloby, ani uplatneným právnym základom a keď právoplatný rozsudok vydaný v dôsledku preskúmania tejto žaloby má účinok *erga omnes*, a keď získanie ochrany právneho záujmu uvedenými osobami nezávisí od ich podania samostatnej žaloby na správny súd proti vyššie uvedenému rozhodnutiu?

- 2 Majú sa článok 85 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ zavádzajúci požiadavku urýchleného súdneho preskúmania a článok 47 Charty základných práv Európskej únie a článok 19 ods. 1 druhý pododsek Zmluvy o Európskej únii, ktoré vyžadujú účinnú právnu ochranu, vykladať v tom zmysle, že bránia v uplatnení procesného právneho predpisu členského štátu, ktorý vyžaduje, aby vnútroštátny správny súd spojil a spoločne preskúma všetky žaloby, ktoré boli naň podané a ktoré napádajú rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií, v situácii keď sa uplatnenie tohto ustanovenia v spojení s ďalšími požiadavkami vnútroštátneho správneho konania nadmerne sťažuje, alebo dokonca znemožňuje, vydanie rozhodnutia vo veci v primeranej lehote, a to vzhľadom na veľký počet takýchto žalôb?
- 3 Má sa článok 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ vykladať tak, že umožňuje členskému štátu neuskutočniť štrukturálne oddelenie – zamerané na zabezpečenie prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov – funkcie orgánu pre riešenie krízových situácií od jeho iných funkcií ako zákonného garanta bankových vkladov alebo správcu banky (dočasného správcu) vymenovaného rozhodnutím príslušného vnútroštátneho orgánu dohľadu na účely nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ?
- 4 Má sa článok 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ vykladať tak, že v prípade, že členský štát poruší svoju povinnosť zaviesť náležité štrukturálne mechanizmy potrebné na zabezpečenie prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov medzi funkciami dohľadu podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ alebo inými funkciami príslušného orgánu a funkciou orgánu pre riešenie krízových situácií, podmienku prevádzkovej nezávislosti a zabránenia konfliktom záujmov možno považovať za splnenú, ak vnútroštátny správny súd, ktorý skúma rozhodnutie vo veci nútenej správy, zistí, že iné organizačné riešenia a faktické opatrenia prijaté orgánom pre riešenie krízových situácií postačovali na dosiahnutie tohto výsledku?

Citované právne predpisy Európskej Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012: odôvodnenia 50, 51, 88; článok 3 ods. 3 a 4, články 29, 73, 74, 75, článok 85 ods. 2 až 4.

Charta základných práv Európskej únie: článok 47.

Zmluva o Európskej únii: článok 19 ods. 1 druhý pododsek.

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012: článok 2 ods. 1, článok 4 ods. 1 bod 40.

Citované vnútroštátne právne predpisy

1. Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Zákon z 10. júna 2016 o Bankovom garančnom fonde, systéme ochrany vkladov a nútenej správe, konsolidované znenie Dz. Ú. z roku 2022 položka 793 v znení zmien, ďalej len: „ustawą o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym“):

článok 2 bod 81, článok 13, článok 66, článok 137 ods. 1, článok 241 a článok 242

článok 5 ods. 1, 3 a 6 stanovuje :

„1. Úlohy fondu zahŕňajú:

- 1) plnenie záväzkov vyplývajúcich z garancie za vklady, najmä vyplácanie garantovaných peňažných prostriedkov vkladateľom;
- 2) kontrola údajov obsiahnutých v systémoch na výpočet subjektov, na ktoré sa vzťahuje garančný systém;
- 3) riešenie krízovej situácie subjektov uvedených v článku 64 bod 2 splatením, alebo konverziou kapitálových nástrojov;
- 4) výkon nútenej správy;
- 5) príprava, preskúmanie a aktualizácia plánov nútenej správy a skupinových plánov nútenej správy;
- 6) zhromažďovanie a analýza informácií o subjektoch, na ktoré sa vzťahuje garančný systém a o hypotekárnych bankách, najmä za účelom vypracovania analýz a prognóz týkajúcich sa bankového sektora a sektora úverových združení, ako aj jednotlivých bánk a úverových združení;
- 7) vykonávanie ďalších opatrení pre stabilitu vnútroštátneho finančného systému.

3. Fond spolupracuje s ďalšími subjektmi pôsobiacimi v záujme stability vnútroštátneho finančného systému, subjektmi prevádzkujúcimi systémy ochrany vkladov, ako aj príslušnými orgánmi pre riešenie krízových situácií, Európskym úradom bankového dohľadu a príslušnými orgánmi nútenej správy skupiny, príslušnými orgánmi nútenej správy významnej pobočky, príslušnými orgánmi nútenej správy dcérskej spoločnosti a príslušnými orgánmi nútenej správy tretieho štátu.

6. Komisja Nadzoru Finansowego (Komisia finančného dohľadu) na žiadosť fondu ustanovuje fond správcom, uvedeným v článku 144 ods. 1 zákona - Prawo bankowe (Zákon o bankách), alebo článku 72c ods. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Zákon o družstevných sporiteľniach). Fondu nepatrí odmena uvedená v článku 144 ods. 8 zákona - Prawo bankowe (Zákon o bankách), alebo článku 72 c ods. 11 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Zákon o družstevných sporiteľniach).“

článok 6 ods.1:

„Riadiacimi orgánmi fondu sú Rada fondu a Správna rada fondu.“

článok 7 ods. 4:

„4. Členmi Rady Fondu sú:

- 1) traja zástupcovia ministra príslušného pre finančné inštitúcie vrátane predsedu Rady Fondu;
- 2) dvaja zástupcovia Národnej banky Poľska delegovaní prezidentom Národnej banky Poľska;
- 3) jeden zástupca Komisie finančného dohľadu delegovaný predsedom Komisie finančného dohľadu.»

článok 10 ods.1:

„1. Správna rada Fondu sa skladá z troch až piatich členov vrátane predsedu správnej rady a jeho zástupcu».

články 11 ods. 1 až 3, 5, 6 až 9 a 13, článok 66, pričom mimoriadne dôležitý význam majú odseky 1 a 2 tohto článku:

„1. Správna rada Fondu riadi činnosť fondu a zastupuje ho navonok.

2. Medzi úlohy správnej rady Fondu patrí tiež:

- 1) vypracovanie návrhov plánu činnosti a finančného plánu fondu;
- 2) hospodárenie s prostriedkami fondu v pôsobnosti Rady Fondu;

- 3) predkladanie štvrt'ročných a ročných správ o činnosti Rade Fondu;
- 4) predkladanie žiadostí Rade Fondu vo veciach uvedených v článku 8 ods. 1 body 5 až 10 a 13;
- 5) vykonávanie iných úloh fondu, ktoré nepatria do pôsobnosti Rady Fondu».

články 101 ods. 1, 3 až 7, 10 až 11 a 14:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego (Komisia finančného dohľadu) bezodkladne informuje fond o:

- 1) o hrozbe úpadku subjektu;
- 2) o tom, že neexistujú žiadne náznaky, že prípadné opatrenia dohľadu alebo opatrenia tohto subjektu umožnia včas odvrátiť túto hrozbu. ...
3. Subjekt sa považuje za ohrozený úpadkom, ak nastane aspoň jedna z týchto okolností:

- 1) existujú dôvody pripúšťajúce, že nebude spĺňať podmienky na výkon podnikania v rozsahu odôvodňujúcom zrušenie, alebo odňatie povolenia na zriadenie banky alebo na vykonávanie sprostredkovateľskej činnosti obchodníkom s cennými papiermi;
- 2) aktíva subjektu nepostačujú na splnenie jeho záväzkov alebo existujú dôvody domnievať sa, že aktíva subjektu nepostačujú na splnenie jeho záväzkov;
- 3) subjekt neuhradí svoje splatné záväzky alebo existujú dôvody domnievať sa, že ich neuhradí;
- 4) pokračovanie subjektu v činnosti si vyžaduje zapojenie mimoriadnych verejných zdrojov.

4. Komisja Nadzoru Finansowego (Komisia finančného dohľadu) posúdi splnenie podmienok uvedených v odseku 1 na základe:

- 1) výsledkov kontroly a hodnotenia orgánom dohľadu;
- 2) výsledkov realizácie plánu obnovy, uplatňovania opatrení dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie;
- 3) výsledkov testu kvality aktív;
- 4) oznámenia správnej rady subjektu;
- 5) ďalších informácií získaných v režime dohľadu.

5. Komisja Nadzoru Finansowego (Komisia finančného dohľadu), pri posudzovaní splnenia podmienok uvedených v odseku 1, zohľadňuje najmä:

- 1) porušenie alebo hrozbu porušenia požiadaviek na vlastné zdroje, likviditu a pákový efekt subjektom;
- 2) hodnotenie subjektu ako výsledok dohľadu a hodnotenia naznačujúceho nepriaznivú finančnú situáciu subjektu;
- 3) stratu, alebo hrozbu straty významne ovplyvňujúcej vlastné zdroje;
- 4) porušenie minimálnej výšky vlastných zdrojov a porušenie príslušných záväzkov určených fondom;
- 5) vykonávanie činností subjektom v rozpore so zákonom, alebo štatútom, čo môže viesť k platobnej neschopnosti alebo strate likvidity subjektu;
- 6) neplnenie odporúčaní Komisie finančného dohľadu.

6. Komisja Nadzoru Finansowego (Komisia finančného dohľadu) poskytne informáciu uvedenú v odseku 1, tiež: ...

- 6) riadiacemu orgánu uznanému systémom ochrany vkladov v štáte, kde sa nachádza sídlo materskej spoločnosti;
- 7) subjektom spravujúcim fondy nútenej správy v štáte sídla materskej spoločnosti v prípade, ak fond nespravuje príslušný orgán nútenej správy pre skupinu;
- 8) Predsedovi výboru pre finančnú stabilitu... .

7. Ak sú kumulatívne splnené tieto podmienky:

- 1) vnútroštátnemu subjektu hrozí úpadok,
- 2) neexistujú žiadne opodstatnené predpoklady, že konanie vnútroštátneho subjektu alebo činnosť systému inštitucionálnej ochrany alebo opatrenia dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie umožnia včas odvrátiť hrozbu úpadku,
- 3) konania proti vnútroštátnemu subjektu sú potrebné vo verejnom záujme

- Fond vydá rozhodnutie o začatí nútenej správy voči vnútroštátnemu subjektu alebo rozhodnutie o odpísaní alebo konverzii kapitálových nástrojov alebo oprávnených záväzkov uvedených v článku 70 ods. 1 bode 1.

10. Opatrenia v rámci nútenej správy sú prijímané vo verejnom záujme, ak sú potrebné na zabezpečenie realizácie aspoň jedného z cieľov nútenej správy uvedených v článku 66, sú primerané týmto cieľom a nebolo by možné ich dosiahnuť v rovnakom rozsahu v rámci konkurzného konania.

11. Fond pred vydaním rozhodnutia podľa odseku 7 konzultuje s komisiou finančného dohľadu splnenie podmienok uvedených v ods. 7 bodov 1 a 2. Komisia finančného dohľadu poskytne stanovisko do 5 pracovných dní. Ak podľa názoru fondu neboli splnené podmienky uvedené v odsekoch 7, 8 alebo 9, fond o tom informuje Komisiu finančného dohľadu.

14. Vnútroštátny subjekt alebo subjekty uvedené v článku 64 bode 2 písm. a), c) alebo d), podliehajú likvidácii za podmienok ustanovených osobitnými predpismi, ak sú splnené podmienky uvedené v odsekoch 7 bodoch 1 a 2, ale nie je splnená podmienka uvedená v odseku 7 bode 3“.

článok 103 ods. 1 až 5

„1. Fond doručí subjektu rozhodnutie uvedené v článku 101 ods. 7 až 9 a článku 102 ods. 1 a 4.

2. Účastníkom konania o začatí nútej správy je subjekt uvedený v článku 101 ods. 7 až 9 a článku 102 ods. 1 a 4.

3. Odôvodnenie rozhodnutia uvedeného v článku 101 ods. 7 až 9 a článku 102 ods. 1 a 4 vypracuje fond do 14 dní od jeho doručenia subjektu v krízovej situácii.

4. Odôvodnenie rozhodnutia sa doručuje subjektu v krízovej situácii aj elektronickou formou.

5. Dozorná rada subjektu v krízovej situácii môže podať proti rozhodnutiu žalobu na správny súd do 7 dní odo dňa doručenia odôvodnenia rozhodnutia tomuto subjektu. Na správny súd má právo podať žalobu každý, koho právny záujem bol rozhodnutím porušený.»

článok 104

„1. V prípade uvedenom v článku 103 ods. 5 sa žaloba podáva prostredníctvom fondu. Fond postúpi žalobu príslušnému správne mu súdu spolu s úplným a riadnym zdokumentovaním veci a vyjadrením k žalobe do 14 dní od jej doručenia.

2. Sąd Administracyjny (Správny súd) žalobu preskúma do 30 dní odo dňa jej doručenia spolu so spisom a vyjadrením k žalobe.

3. Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd) preskúma kasačnú sťažnosť do 2 mesiacov odo dňa jej prijatia.

4. Do lehôt uvedených v odsekoch 2 a 3 sa nezahŕňajú zákonom stanovené lehoty na výkon konkrétnych činností, doby prerušenia konania a lehoty omeškania spôsobené zavinením účastníka alebo z dôvodov nezávislých od súdu“.

Článok 105, konkrétne odseky 3 a 4:

„3. Právoplatný rozsudok správneho súdu o tom, že fond vydal rozhodnutie v rozpore so zákonom, nemá vplyv na platnosť právnych úkonov uskutočnených na jeho základe a nebráni fondu vo výkone činností na jeho základe, v prípade, že by pozastavenie týchto činností predstavovalo ohrozenie podnikovej hodnoty subjektu, kontinuity záväzkov, ktorých ochrana je účelom riešenia krízovej situácie, finančnej stability alebo práv tretích osôb nadobudnutých v dobrej viere, najmä osôb, ktoré nadobudli majetkové práva alebo prevzali záväzky v dôsledku rozhodnutia fondu uplatniť nástroje riešenia krízových situácií.

4. Zodpovednosť za náhradu škody za to, že fond vydal rozhodnutie v rozpore so zákonom je obmedzená do výšky vzniknutej škody.“

2. Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Zákon z 30. augusta 2002 o konaní pred správnymi súdmi, konsolidované znenie Dz. U. z roku 2022, položka 329 v znení zmien, ďalej len: „Ppsa“):

článok 51, článok 53 §4, článok 151, článok 244 §1

článok 111 § 1:

„§ 1.Súd nariadi zlúčenie viacerých samostatných vecí, ktoré prejednáva, za účelom ich spoločného preskúmania alebo aj rozhodnutia, ak by mohli byť predmetom jednej žaloby“.

článok 134 § 1:

„§ 1.Súd rozhoduje v medziach daného prípadu, avšak bez toho, aby bol viazaný tvrdeniami a návrhmi žaloby a uplatneným právnym základom, s výhradou článku 57a“.

článok 170

„Právoplatný rozsudok je záväzný nielen pre účastníkov a súd, ktorý ho vydal, ale aj pre ostatné súdy a iné štátne orgány a v prípadoch ustanovených zákonom aj pre iné osoby.“

3. Ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Zákon z 25. júla 2002 o organizácii správnych súdov, konsolidované znenie Dz. U. z roku 2022, položka 2492, ďalej len: „Pusa“): článok 1.

4. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Zákon z 23. apríla 1964, Občiansky zákonník, konsolidované znenie Dz. U. z roku 2022, položka 1360 v znení zmien; ďalej len: „Kc“)

článok 417 § 1

„§ 1. Za škodu spôsobenú protiprávnym konaním, alebo nečinnosťou pri výkone verejnej moci zodpovedá štát alebo územná samospráva alebo iná právnická osoba, ktorá túto právomoc podľa zákona vykonáva. ...“.

článok 417¹ §2

„§ 2 Ak bola vydaním právoplatného rozsudku alebo právoplatného rozhodnutia spôsobená škoda, jej náhradu je možné požadovať po zistení ich nesúlady so zákonom v predmetnom konaní, ak osobitné právne predpisy neustanovujú inak. To platí aj v prípade, ak právoplatný rozsudok, alebo právoplatné rozhodnutie bolo vydané na základe normatívneho aktu, ktorý nie je v súlade s ústavou, ratifikovanou medzinárodnou zmluvou alebo zákonom“.

5. Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Zákon z 21. júla 2006 o dohľade nad finančným trhom, konsolidované znenie Dz. U. z roku 2022, položka 660, v znení zmien; ďalej len: „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym“):

článok 1 ods. 2 bod 1

článok 3 ods. 1

„Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (Úrad Komisie finančného dohľadu), ďalej len „Urzędem Komisji“, je právnická osoba štátu, ktorej úlohou je poskytovať služby Komisja Nadzoru Finansowego (Komisii finančného dohľadu) a predsedovi Komisie finančného dohľadu“

článok 3 ods. 4 bod 1

„Orgánmi Urząd Komisji (Úradu Komisie) sú:

1) Komisja Nadzoru Finansowego (Komisia finančného dohľadu), ďalej len „Komisja“, ktorá je príslušná vo veciach dohľadu nad finančným trhom;“

článok 3a

„Komisja“ je príslušným orgánom v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 40 nariadenia č. 575/2013 ...“.

6. Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Zákon z 5. augusta 2015 o makroprudenciálnom dohľade nad finančným systémom a krízovom riadení vo finančnom systéme, konsolidované znenie Dz. U. z roku 2022, položka 963, v znení zmien – ďalej len: „ustawą o nadzorze makroostrożnościowym“)

článok 2,

článok 3:

- „1. Príslušným orgánom v oblasti makroprudenciálneho dohľadu a krízového riadenia je Komitet (Výbor).
2. Orgán ustanovený v zmysle článku 458 ods. 1 nariadenia (EÚ) 575/2013 je Komitet (Výbor) a v rámci uplatňovania vnútroštátnych opatrení uvedených v článku 458 ods. 2 písm. d, ods. 5 a 10 nariadenia (EÚ) 575/2013 - minister financií“.

článok 7 ods. 1:

„1. Členmi výboru sú:

- 1) Minister financií;
- 2) Prezident Národnej banky Poľska;
- 3) Predseda Komisie finančného dohľadu;
- 4) Predseda predstavenstva Bankového garančného fondu“.

7. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Zákon z 29. augusta 1997 o bankách, konsolidované znenie Dz. U. z roku 2021, položka 2439, v znení zmien; ďalej len: „ustawa Prawo bankowe“)

článok 144 ods. 1, 1 a), 3 a 4

„1. V prípade uvedenom v článku 138 ods. 3, v spojení s okolnosťami uvedenými v článku 142 ods. 1, s cieľom zlepšiť situáciu banky alebo zabezpečiť účinnosť implementovaného plánu ozdravenia môže Komisia finančného dohľadu na základe článku 5 ods. 6 ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, (zákona z 10. júna 2016 o Bankovom garančnom fonde, systéme ochrany vkladov a nútenej správe), vydať rozhodnutie o ustanovení správcu v banke.

1a. V prípade uvedenom v odseku 1, Komisia finančného dohľadu špecifikuje v rozhodnutí podrobný rozsah úloh správcu. ...

3. Správca má právo namietať voči uzneseniam a rozhodnutiam predstavenstva a dozornej rady banky. Vyjadrenie úmyslu vzniesť námietku oznámeného na zasadnutí dozornej rady alebo predstavenstva pozastavuje výkon uznesenia alebo rozhodnutia. ...

4. Správca sa môže odvolať proti uzneseniu valného zhromaždenia akcionárov, alebo uzneseniu valného zhromaždenia družstevnej banky, ktoré porušujú záujem banky, primerane v súlade s článkom 422 § 1 Kodeksu spółek handlowych (Zákonníka obchodných spoločností), alebo článkom 42 § 3 zákona - Prawo spółdzielcze (Družstevné právo)“.

Zhrnutie skutkového stavu a priebehu konania

- 5 Rozhodnutím z 22. decembra 2021 Komisja Nadzoru Finansowego (Komisia finančného dohľadu) (ďalej len: „KNF“) ustanovila dňa 27. decembra 2021 v spoločnosti Getin Noble Bank S.A. so sídlom vo Varšave (ďalej len: „GNB») správcu za účelom zlepšenia finančnej situácie GNB, z dôvodu vykonávania činnosti v rozpore s predpismi a vzniku ohrozenia záujmov majiteľov bankových účtov. KNF definovala rozsah úloh správcu vrátane týchto úloh: a) monitorovanie opatrení prijatých orgánmi GNB s cieľom: i) obnovenia kapitálových pomerov na úrovne, ktoré spĺňajú regulačné požiadavky; ii) obnovenia udržateľnej ziskovosti GNB; iii) zlepšenia kvality aktív; iv) zabezpečenia efektívnosti implementovaného plánu ozdravenia GNB, alebo jeho aktualizácií, ak ho schváli KNF; b) predkladanie KNF v písomnej forme mesačných správ o svojej činnosti obsahujúcich hodnotenie finančnej situácie GNB spolu s uvedením a hodnotením možných rizík a stavu ozdravného plánu, alebo jeho aktualizácie a implementácie v ňom uvedených nápravných opatrení správnu radou GNB; c) účasť na všetkých zasadnutiach orgánov GNB a zasadnutiach výboru pre audit GNB; d) poskytovanie informácií o aktuálnej situácii GNB na zasadnutiach KNF a poskytnutie informácií o tejto téme na každú žiadosť KNF; e) vykonávanie všetkých oprávnení správcu vyplývajúce z ustanovení zákona, f) dodržiavanie zásady ochrany informácií a zákonom chránených tajomstiev.
- 6 Listom z 18. augusta 2022 KNF konajúca podľa článku 101 ods. 1 zákona o BFG informovala BFG (Bankový garančný fond) o hrozbe úpadku GNB a neexistencii predpokladov nasvedčujúcich, že aj prípadné prijatie opatrení dohľadu alebo opatrení GNB dokážu túto hrozbu včas odvrátiť.
- 7 BFG, konajúci ako orgán pre riešenie krízových situácií, začal konanie vo veci prijatia rozhodnutia: o začatí nútenej správy voči GNB a o odpísaní alebo konverzii kapitálových nástrojov alebo oprávnených záväzkov voči GNB, o ustanovení správcu voči GNB a o uplatnení nástrojov nútenej správy voči GNB.
- 8 Po získaní stanoviska KNF uvedeného v článku 101 ods. 11 zákona o BFG, súhlasu ministra financií a stanoviska Rady BFG, fond rozhodnutím z 29. septembra 2022 začal nútenú správu voči GNB, splatil ku dňu začatia nútenej správy vyčíslené kapitálové nástroje emitované bankou, uplatnil voči GNB nástroj nútenej správy vo forme preklenovacej inštitúcie a to tak, že v preklenovacej inštitúcii Bank BFG S.A. dňa 3. októbra 2022 došlo k prevodu majetku uvedeného v rozhodnutí súčasne s vymenovaním výnimiek, okrem iného vlastnícke práva vyplývajúce z faktických, právnych alebo deliktných úkonov týkajúcich sa úverových zmlúv a pôžičiek denominovaných vo švajčiarskom franku (CHF), alebo indexovaných výmenným kurzom švajčiarskeho franku (CHF) a nároky vyplývajúce z týchto vlastníckych práv vrátane tých, ktoré sú predmetom občianskeho a správneho konania bez ohľadu na dátum ich začatia a pre subjekt, v krízovej situácii ustanovil správcu, pričom podrobne špecifikoval jeho práva a povinnosti voči fondu (ďalej len: „rozhodnutie BFG“).

- 9 Adresátni rozhodnutia BFG boli: GNB, Bank BFG S.A. so sídlom vo Varšave (ďalej len: „BFG Bank“, „Premost'ovacia inštitúcia) a TD (ďalej len: „správca“).
- 10 Dozorná rada GNB s využitím svojho práva v tejto súvislosti podala proti rozhodnutiu BFG žalobu na Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodský správny súd, Varšava, Poľsko) (ďalej len vnútroštátny súd). Žaloby podali aj iné subjekty, vrátane vlastníkov odkúpených akcií alebo dlhopisov emitovaných GNB, veritelia GNB a účastníci úverových zmlúv a pôžičiek denominovaných v cudzej mene alebo indexovaných výmenným kurzom cudzej meny, ktoré s ňou uzatvorili. Ku dňu vydania rozhodnutia o položení prejudiciálnych otázok súd dostal viac ako 7 000 žalôb proti rozhodnutiu BFG. Registrácia žalôb stále prebieha.
- 11 V niektorých žalobách boli podané žiadosti o položení prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru týkajúce sa výkladu článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ, účinkov absencie oddelenia a zabezpečenia prevádzkovej nezávislosti a zabránenia konfliktom záujmov medzi funkciami dohľadu alebo inými funkciami a funkciami orgánu pre riešenie krízových situácií.
- 12 V zmysle článku 111 § 1 Ppsa na neverejnom zasadnutí dňa 26. januára 2023 súd nariadil zlúčenie na spoločné prejednanie a rozhodnutie o žalobách. Potom rozhodol položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky.

Podstatné tvrdenia účastníkov konania pred vnútroštátnym súdom

- 13 Žalobcovia sa domáhajú konštatovania, že rozhodnutie BFG bolo vydané v rozpore s hmotným právom, ako aj v rozpore s procesnými ustanoveniami, čo má vplyv na výsledok sporu. Potvrdenie, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom, im umožní uplatniť si náhradu škody v občianskoprávnom konaní.
- 14 Nastofujú okrem iného tieto otázky:
- nedostatok nezávislosti orgánu uplatňujúceho zákon z dôvodu: kumulácie úloh vykonávaných vo vzťahu ku GNB zo strany BFG, ktorého normotvorca poveril úlohou orgánu uplatňujúceho zákon a zároveň úlohou správcu GNB nútenej správe; nesprávna implementácia smernice 2014/59/EÚ, t. j. nezabezpečenie procesných záruk z toho vyplývajúcich; bez jasného oddelenia a prevádzkovej nezávislosti funkcií dohľadu, funkcií ochrany vkladov a riešenia krízových situácií; konflikt záujmov na strane BFG, ktorý predstavuje prekážku výkonu funkcie orgánu nútenej správy;
 - nedostatky v správach o odhadoch vypracovaných na účely nútenej správy a ich posúdenie zo strany BFG, najmä pokiaľ ide o rezervu na úvery denominované v CHF a analýzu scenára likvidácie;

- posúdenie splnenia druhej podmienky na začatie nútenej správy (článok 101 ods. 7 bod 2 zákona o BFG), vrátane nesprávneho stanoviska orgánu k nemožnosti odstránenia hrozby úpadku GNB a zvýšenia váhy rizika úverov CHF;
- posúdenie splnenia tretej podmienky nútenej správy, t. j. verejného záujmu (článok 101 ods. 7 bod 3 zákona o BFG), vrátane: nesprávnej analýzy trhového podielu GNB a identifikácie kritickej funkcie (článok 66 bod 1 a 3 zákona o BFG), nesprávnej analýzy ohrozenia finančnej stability a dôvery vo finančný sektor (článok 66 bod 1 zákona o BFG), výkladu podmienky obmedzenia zapojenia verejných prostriedkov (článok 66 bod 2 zákona o BFG);
- **spôsob** financovania nútenej správy vrátane: zákonnosti jej financovania s využitím opatrení systému ochrany komerčných bánk, porušenie ustanovení o krytí strát subjektu v krízovej situácii, ktoré má BFG k dispozícii.

15 Dozorná rada GNB namieta:

1. Porušenie vnútroštátnych procesných noriem v spojení s článkom 137 ods. 1 zákona o BFG, čo mohlo mať podstatný vplyv na výsledok veci, predovšetkým z hľadiska hodnotenia dôkazov, ktoré bolo svojvoľné a nebola dodržaná nezávislosť, t. j. hodnotiacej správy 1 zo dňa 24. septembra 2022.

2. Porušenie hmotného práva:

- článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ spočívajúce vo vedení a rozhodovaní v správnom konaní vo veci začatia nútenej správy v podmienkach neprípustného konfliktu záujmov na strane orgánu, vyplývajúceho z toho, že BFG súčasne vykonával funkciu správcu GNB a funkciu orgánu nútenej správy, čo viedlo k tomu, že orgán splnil predpoklady na začatie nútenej správy uvedené v článku 101 ods. 7 bod 2 zákona o BFG,

- článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ v spojení s článkom 5 ods. 1 bodom 1 a bodom 4 a článok 11 ods. 5 zákona o BFG tým, že uznal, že stav, v ktorom BFG vedie a rozhoduje v správnom konaní o začatí nútenej správy v podmienkach neprípustného konfliktu záujmov na strane orgánu, vyplývajúceho zo súčasne vykonávanej funkcie zo strany BFG ako inštitúcie garantujúcej bankové vklady a funkcie orgánu pre nútenú správu, pričom tieto funkcie nie sú od seba oddelené, je vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie smernice prípustné, napriek tomu, že takáto situácia naplnila znaky hrubého porušenia procesnej záruky nezávislosti orgánu obsiahnutej v smernici 2014/59/EÚ,

- článku 101 ods. 7 bod 2 zákona o BFG vydaním rozhodnutia o začatí nútenej správy GNB vyplývajúceho zo splnenia podmienky nemožnosti odvrátenia hrozby úpadku GNB v situácii, keď štát týmto spôsobom profituje z vlastného protiprávneho konania. Toto konanie spočívalo v zavedení dodatočných kapitálových požiadaviek GNB napriek objektívnym regulačným potrebám a v rozpore s článkom 124 ods. 2 nariadenia (EÚ) 575/2013 a vo vyvolaní paniky

medzi klientmi GNB, čo malo za následok výrazný odliv vkladov z GNB a stratu dôvery trhu voči GNB,

- článku 66 bodov 1 a 3 v spojení s článkom 2 bodom 17 zákona o BFG v dôsledku ich nesprávneho výkladu a ich nesprávneho uplatnenia vedúceho k určeniu, že GNB plní kľúčové funkcie a finančná stabilita štátu je ohrozená,

- článku 66 bodu 2 zákona o BFG jeho nesprávnym uplatnením, keď z okolností prípadu vyplýva, že plán nútej správy v porovnaní s likvidáciou formou konkurzu nie je z hľadiska obmedzenia nakladania s verejnými prostriedkami priaznivejší,

- článku 66 bod 1 zákona o BFG v spojení s článkom 6 ods. 1 a 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. EÚ L 95, 1993, 29) použiteľnými priamo a v spojení s článkom 101 ods. 10 zákona o BFG tým, že sa neuplatnia a upustí sa od analýzy vplyvu prípadnej nútej správy banky na situáciu dlžníkov v cudzej mene.

16 Vo vyjadreniach k žalobe BFG:

- potvrdil stanovisko uvedené v napadnutom rozhodnutí,

- tvrdil, že správca banky nevykonáva funkciu dohľadu na účely nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ, že neexistuje konflikt záujmov medzi funkciami správcu banky a garanta bankových vkladov a funkciami orgánu pre riešenie krízových situácií, že zaviedol náležité štrukturálne mechanizmy potrebné na zabezpečenie prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov medzi výkonom funkcie riešenia krízových situácií a výkonom iných funkcií vrátane výkonu funkcií dohľadu (neboli však uvedené žiadne konkrétne riešenia),

- navrhol zamietnuť žaloby ako neopodstatnené.

Stručné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

17 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodský správny súd Varšava, Poľsko) je súdom v zmysle článku 267 druhého odseku ZFEÚ.

18 Po prvé, vnútroštátny súd má pochybnosti o výklade článku 85 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ, ktorý priznáva právo odvolať sa proti rozhodnutiam vydaným orgánom pre riešenie krízových situácií každej osobe, ktorej sa rozhodnutie týka, vzhľadom na článok 47 Charty, ktorý stanovuje, že každý má právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivé prejednanie vecí v primeranej lehote a v zmysle článku 19 ZEÚ, ktorý zaväzuje členské štáty poskytnúť opravné prostriedky potrebné na zabezpečenie účinnej súdnej ochrany v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie.

- 19 Vnútroštátny normotvorca implementujúci smernicu s ohľadom na právo na opravný prostriedok proti rozhodnutiam uvedeným v článku 85 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ, v článku 103 ods. 5 zákona o BFG vychádzal z toho, že okrem dozornej rady subjektu v krízovej situácii (vo veci samej - dozornej rady GNB) je oprávnený podať žalobu na správny súd, každý koho právny záujem bol rozhodnutím BFG porušený. V dôsledku toho sa proti rozhodnutiu BFG odvolala nielen dozorná rada GNB (prvá podaná žaloba), ale aj viac ako 7 000 subjektov, ktoré s odvolaním sa na svoj právny záujem takéto žaloby tiež podali. Týmto subjektmi sú najmä vlastníci odkúpených akcií alebo dlhopisov GNB vydaných bankou, veritelia GNB alebo zmluvné strany s ňou uzatvorených úverových zmlúv a pôžičiek denominovaných v cudzej mene alebo indexovaných výmenným kurzom cudzej meny.
- 20 Vnútroštátny súd má pochybnosti o tom, či je možné dôvodne predpokladať, že účinnú právnu ochranu týmto osobám je možné zabezpečiť len napadnutím rozhodnutia BFG. Inými slovami, či je individuálna žaloba týchto osôb proti rozhodnutiu BFG podaná na správnom súde nevyhnutnou podmienkou *sine qua non* na získanie ochrany práv vyplývajúcich z práva Únie.
- 21 Podľa zákona o BFG je rozhodnutie o začatí nútenej správy konečné a podlieha okamžitému výkonu (článok 11 ods. 4 bod 1 v spojení s ods. 8 zákona o BFG) a nevzťahuje sa naň článok 61 § 2 a § 3 Ppsa, ktorým sa zavádza inštitút odloženia výkonu napadnutého rozhodnutia správnym súdom po podaní žaloby na tento súd. Navyše, správny súd pri rozhodovaní vo veci na základe žaloby proti takémuto rozhodnutiu ho nemôže vyradiť z právneho styku, ale len konštatovať, že bolo vydané v rozpore so zákonom (článok 105 ods. 2 zákona o BFG), alebo - ak zistí, že nie je právne napadnuteľné - zamietnuť žalobu podľa článku 151 Ppsa.
- 22 Keďže sa vykonateľnosť rozhodnutia podaním opravného prostriedku oprávnenými osobami na správny súd neodkladá a prípadným prijatím žaloby nebude rozhodnutie vyradené z právneho styku, týmto osobám je naďalej priznané právo domáhať sa nárokov na náhradu škody. Nie v každom prípade je však uplatňovanie takýchto nárokov podmienené predchádzajúcim zistením správneho súdu, že rozhodnutie BFG bolo vydané v rozpore so zákonom. Za zmienku stojí v tomto smere úprava obsiahnutá v článku 242 zákona o BFG, ktorý stanovuje dodatočnú pohľadávku voči BFG zo strany veriteľov (okrem iného držiteľov dlhopisov) alebo vlastníkov (článok 2 bod 81 zákona o BFG; článok 2 ods. 1 bod 62 smernice 2014/59/EÚ), ak by boli veritelia v dôsledku uvalenej nútenej správy uspokojení v nižšom rozsahu, ako by tomu bolo v dôsledku konkurzného konania. Ako je zdôraznené v doktríne v prípade, že fond neuspokojí uvedené pohľadávky, má veriteľ vo všeobecnosti možnosť uplatniť svoje práva na súde. Treba vychádzať z toho, že nejde o správny prípad, ale o občianskoprávnu záležitosť. Pre účely uplatnenia nároku podľa týchto ustanovení sa nevyžaduje, aby správny súd predtým konštatoval, že rozhodnutie BFG bolo vydané v rozpore so zákonom, ale dosiahnutie stavu uvedeného v článku 242 ods. 1 zákona o BFG, zakladajúceho právo na uplatnenie takejto doplnkovej pohľadávky, teda uspokojenia v dôsledku nútenej správy v nižšom rozsahu, ako by tomu bolo

v konkurznom konaní. Nemožno vylúčiť, že v takýchto prípadoch na všeobecnom súde rozsudok správneho súdu o tom, že rozhodnutie BFG bolo vydané v rozpore so zákonom, by mohol pri rozhodovaní na všeobecnom súde dostať konkrétny právny význam.

- 23 Samostatnou kategóriou nárokov, s ktorými sa môžeme stretnúť, sú nároky uvedené v článku 417 v spojení s článkom 417¹ § 2 „Kc“. V tomto prípade prichádza do úvahy kompenzačná zodpovednosť orgánu verejnej moci, teda náhrada škody spôsobenej vydaním konečného rozhodnutia, ktorého nezákonnosť bola v príslušnom konaní zistená. V nadväznosti na vyššie uvedené je požadovaným podkladom pre uplatnenie nároku na náhradu škody (prejudikát) vyššie uvedený právoplatný rozsudok správneho súdu s prihliadnutím na žalobu, t. j. rozsudok o tom, že rozhodnutie BFG bolo vydané v rozpore so zákonom. Rozsudok je vydaný ako výsledok účinne začatého správneho súdneho konania a rozhodnutie v ňom obsiahnuté bude výsledkom preskúmania zákonnosti rozhodnutia BFG správnym súdom bez ohľadu na to, ktorý zo subjektov oprávnených podať žalobu ju na ten súd podal. Z tohto dôvodu je možné odvolávať sa v procese o náhradu škody na tento judikát aj vtedy, keď žiadateľ o náhradu škody osobne nepodal žalobu.
- 24 Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd uplatňuje ustanovenia vnútroštátneho konania, medzi ktoré patrí okrem iného článok 134 Ppsa, podľa ktorého súd rozhoduje v rámci daného prípadu, avšak bez toho, aby bol viazaný tvrdeniami a návrhmi žaloby a uplatneným právnym základom. Táto „neviazanosť“ znamená, že súd v plnom rozsahu preskúma zákonnosť (článok 1 § 2 zákona Pusa) napadnutého rozhodnutia.
- 25 Treba mať na zreteli, že právoplatný rozsudok správneho súdu vydaný vo veci s takýmto vecno-osobným právnym rámcom sa vyznačuje širokou právnou účinnosťou a to tak z hľadiska rozhodnutia, ktoré obsahuje ako aj dôvodov jeho prijatia (článok 170 a článok 171 Ppsa). Takýto rozsudok je záväzný nielen pre účastníkov konania a správny súd, ktorý ho vydal, ale aj pre ostatné súdy (vrátane všeobecných súdov), iné štátne orgány a iné osoby (účinnosť *erga omnes*).
- 26 Napriek tomu ako už bolo uvedené, rozsudok vydaný vo veci bez ohľadu na to, či súd považuje rozhodnutie BFG za zákonné alebo či zistí, že bolo vydané v rozpore so zákonom, nebude mať za následok iný spôsob ukončenia správneho sporu. Právoplatný rozsudok správneho súdu o tom, že BFG vydal rozhodnutie v rozpore so zákonom, nemá za následok vyradenie tohto rozhodnutia z právneho styku a preto v tomto prípade orgán nebude vec opätovne prejednávať a nebude možné správnu vec uzavrieť inak. Právoplatný rozsudok o takomto rozhodnutí nemá vplyv na platnosť právnych úkonov urobených na základe rozhodnutia. V dôsledku toho prípadný právoplatný rozsudok správneho súdu o tom, že rozhodnutie BFG bolo vydané v rozpore so zákonom, nebude mať pre adresátov tohto rozhodnutia ako aj pre ostatných zainteresovaných, ktorí majú na tomto rozhodnutí právny záujem, záujmu žiadnu hodnotu, ktorá by priamo formovala ich

práva a povinnosti v tomto zmysle a že nevedie k možnosti ich vymedzenia inak ako v napadnutom rozhodnutí BFG.

- 27 Povaha posudzovanej veci spojená s právoplatným rozsudkom správneho súdu a rozsah viazanosti týmto rozsudkom znamená, že na rozhodnutia v ňom obsiahnuté ako aj na dôvody jeho prijatia sa môžu dovolávať aj tí, ktorí proti rozhodnutiu BFG nepodali žalobu. V tomto prípade nie sú povinní podávať individuálne žaloby proti rozhodnutiu BFG a to v situácii, keď účinné podanie takejto žaloby dozornou radou GNB umožňuje súdu účinne preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia a právoplatný rozsudok vydaný v takom prípade bude účinný aj vo vzťahu k súdom, na ktorých si tieto osoby uplatňujú svoje práva.
- 28 Vynára sa však otázka, či poľský normotvorca oprávnene predpokladal, že priznanie práva podať žalobu proti rozhodnutiu komukoľvek, koho právny záujem bol rozhodnutím zasiahnutý, je nevyhnutné na splnenie požiadaviek vyplývajúcich z vyššie uvedených ustanovení. Právne riešenie prijaté v zákone o BFG má za následok široký okruh subjektov, ktoré môžu takéto rozhodnutie napadnúť, čo potvrdzujú aj spomínané rozsudky správnych súdov. To následne vedie – ako sme videli v tomto prípade – k tomu, že výkon práva obrátiť sa na súd môže byť pre tieto osoby výrazne sťažený a nebude prebiehať v rámci efektívne vykonávaného súdneho posúdenia. Medzitým tieto osoby získavajú skutočnú ochranu svojich práv v iných súdnych konaniach ako je konanie o žalobe proti rozhodnutiu BFG na správnom súde a na základe týchto konaní ju môžu získať v rozsahu v akom je to pre nich možné dosiahnuť v súvislosti s vydaním rozhodnutia BFG.
- 29 Domáhanie sa vyššie uvedených nárokov vyplývajúcich z rozhodnutia BFG a majúcich základ v uvedených ustanoveniach smernice 2014/59/EÚ a vnútroštátnom práve, preto podľa názoru súdu vytvára možnosť ochrany práv subjektov, ktorých právny záujem je týmto rozhodnutím ovplyvnený. Navyše im nie je odňaté právo využiť túto ochranu v situácii, keď sami nepodali žalobu na správny súd a súd preskúma napadnuté rozhodnutie BFG v konaní o žalobe dozornej rady GNB. Zdá sa teda, že systém zavedený v poľskom vnútroštátnom práve, ktorým sa tieto subjekty domáhajú svojich práv porušených rozhodnutím BFG na všeobecných súdoch, ako aj pravidlá konania pred správnym súdom, možno považovať za primerané a dostatočné vnútroštátne právne prostriedky na zaručenie účinnej ochrany práv týchto subjektov a pokiaľ súd prejedná a rozhodne prípad iniciovaný žalobou dozornej rady GNB proti rozhodnutiu BFG bez ich účasti na tomto súdnom konaní, neporuší sa právo týchto subjektov na účinnú súdnu ochranu v zmysle článku 85 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ v spojení s článkom 47 Charty a článkom 19 ods. 1 druhým odsekom ZEÚ.
- 30 V prípade zápornej odpovede na prvú z prejudiciálnych otázok je potrebné, aby vnútroštátny súd preskúmal, či v záujme rešpektovania legitímnej dôvery v rýchle preskúmanie vecí je možné, alebo dokonca nevyhnutné, odmietnuť uplatňovať tie vnútroštátne procesné ustanovenia, ktoré by bránili dosiahnutiu tohto cieľa.

- 31 Vnútroštátny súd sa domnieva, že vzhľadom na množstvo žalôb a potrebu zabezpečiť účinnú súdnu ochranu žalobcov a riadne preskúmanie rozhodnutí môže dospieť k záveru, že bude musieť upustiť od uplatnenia ustanovenia vnútroštátneho správneho konania, ktoré vyžaduje, aby sa všetky žaloby proti tomu istému rozhodnutiu prejednávali spoločne (článok 111 § 1 p.p.s.a.).
- 32 Podľa článku 111 § 1 Ppsa súd nariadi spojenie viacerých samostatných vecí, ktoré prejednáva, za účelom ich spoločného preskúmania alebo rozhodnutia, v prípade, ak by mohli byť predmetom jednej žaloby. Ide o to, aby sa v rovnakej skutkovej a právnej situácii neprijímali diametrálne odlišné rozhodnutia. Postup v súlade s príkazom vyplývajúcim z tohto ustanovenia zákona umožňuje vyhnúť sa protichodným rozhodnutiam. Hoci každá zo súdno-správnych vecí iniciovaných žalobami podanými proti rozhodnutiu BFG by sa mohla stať predmetom samostatného rozhodnutia tohto súdu, nemožno vylúčiť, že aj sudcovia, ktorí ich skúmajú, by v rámci svojej nezávislosti mohli vydať rôzne výroky v závislosti od výsledku svojho preskúmania zákonnosti takéhoto rozhodnutia. Porušenie obligátnej povinnosti spájať správne veci pred súdom je neplatné, ak súd v tej istej veci vedie samostatné správne konanie, alebo po právoplatnom rozhodnutí správneho súdu.
- 33 Spojenie týmto spôsobom všetkých vecí týkajúcich sa žalôb proti rozhodnutiu BFG v tomto konaní však vyvoláva určité procesné dôsledky, ktoré sú podľa vnútroštátneho súdu dôležité z hľadiska implementácie požiadavky urýchleného preskúmania uvedenej v článku 85 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ. Podľa vnútroštátneho súdu to môže sťažiť, alebo dokonca znemožniť vykonanie tohto preskúmania v primeranej a predvídateľnej lehote.
- 34 Okrem toho takýto postup preskúmania vecí bude tiež značne zaťažujúci pre všetkých žalobcov, už len preto, že každé písomné vyjadrenie ktoréhokoľvek z účastníkov spojených vecí bude musieť byť predložené v primeranom počte kópií pre všetkých účastníkov konania pred správnym súdom a zaslané (priamo, alebo prostredníctvom súdu) niekoľkým tisícom ďalších žalobcov a účastníkov konania.
- 35 Z týchto dôvodov vnútroštátny súd vyjadril pochybnosti o tom, či splnenie uvedenej požiadavky poľského správneho súdneho konania posluži na zabezpečenie účinnej súdnej ochrany pre všetkých žalobcov.
- 36 Podľa názoru súdu právo na účinnú právnu ochranu nemožno obmedziť len na zabezpečenie možnosti podať proti rozhodnutiu žalobu. Ide nepochybne o dôležitý prvok tohto práva, ide však aj o skutočný prístup žalobcu k spravodlivosti získaním rozhodnutia súdu v jeho veci v primeranej lehote, podmienenej efektívnym priebehom súdneho konania.
- 37 V prejednávanej veci však spôsob výkonu práv priznaných týmto osobám môže v praxi znamenať, že výkon práv, ktoré im priznáva právny poriadok Únie s uplatnením požiadavky poľského konania pred správnymi súdmi na spoločné

preskúmanie všetkých prípadov týkajúcich sa žalôb proti rozhodnutiu BFG, sa môže považovať za nemožný alebo príliš zložitý (princíp efektívnosti) (pozri rozsudok SDEÚ: z 13. marca 2007, Unibet, C-432/05, EU:C:2007:163, bod 43; z 21. novembra 2019, Deutsche Lufthansa AG, C-379/18, EU:C:2020/27/5, bod 62, z 8. septembra 2011, v spojených veciach C-89/10 a 96/10 Q-Beef NV/Belgické kráľovstvo a Frans Bosschaert/Belgické kráľovstvo a i., EU:C:2011:555, bod 36).

- 38 Vnútroštátnym súdom prináleží vykladať procesné zásady uplatniteľné na veci, ktoré prejednávajú v čo najväčšej možnej miere tak, aby sa tieto zásady mohli uplatniť, čo prispieva k cieľu zaručiť právo na účinnú súdnu ochranu, ktoré jednotlivcom vyplývajú z práva Únie (pozri rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 2019, Deutsche Lufthansa AG/Land Berlin, C-379/18, bod 63, EU:C:2019:1000, podobne rozsudok Súdneho dvora z 13. marca 2007, Unibet, C-432/05, EU:C:2007:163, bod 44). Preto sa uplatnenie procesných zásad práva členských štátov môže a niekedy by sa malo upraviť tak, aby sa zaručila účinná súdna ochrana, pokiaľ ju nemožno dosiahnuť uplatňovaním týchto právnych predpisov. S prihliadnutím na vyššie uvedené časti odôvodnenia ustanovení procesného poriadku upravujúcich preskúmanie žaloby a účinnosť právoplatného rozsudku vydaného v takomto prípade, upustenie od uplatnenia článku 111 § 1 Ppsa bude slúžiť na implementáciu princípu efektívneho presadzovania práv garantovaných právom Únie.
- 39 Z vyššie uvedených dôvodov sa vnútroštátny súd domnieva, že upustenie od procesnej požiadavky spoločného preskúmania všetkých žalôb proti rozhodnutiu BFG v rámci jedného správneho konania v skutočnosti umožní realizáciu požiadavky urýchleného preskúmania zákonnosti tohto rozhodnutia (článok 85 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ). V takom prípade by súd vydal rozhodnutie v rámci prvej žaloby, pretože jej účinné podanie postačuje na to, aby súd pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia BFG. Preskúmanie rozhodnutia by sa teda mohlo uskutočniť bez potreby dlhodobého spoločného prejednávania všetkých žalôb, aby sa dosiahol stav procesnej pripravenosti na riešenie všetkých spojených vecí v jednom rozsudku súčasne. Jedinou základnou požiadavkou, ktorá by mala byť v takomto prípade splnená je, že pri vydávaní nadväzujúcich rozhodnutí vo všetkých ostatných veciach, by sa mal vziať do úvahy výsledok už vykonaného preskúmania napadnutého rozhodnutia, t.j. rozhodnutie v rozsudku vydanom vo veci, v ktorej súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia BFG.
- 40 Odpoveď na druhú prejudiciálnu otázku určí spôsob, akým bude vnútroštátny súd postupovať vo veci žalôb proti rozhodnutiu BFG. Zároveň prispeje k vyriešeniu pochybností súdu o tom, či za vyššie uvedených skutkových a právnych podmienok upustenie vnútroštátneho súdu od spoločného preskúmania a rozhodnutia týchto vecí a vydanie rozsudku v dôsledku preskúmania žaloby dozornej rady GNB spĺňa požiadavku urýchleného preskúmania podľa článku 85 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ a či neohrozuje účinnú právnu ochranu v zmysle článku 47 Charty a článku 19 ods. 1 druhého odseku ZEÚ.

- 41 Treťou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či článok 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ umožňuje členským štátom nevykonať štrukturálne oddelenie potrebné na zabezpečenie prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov medzi funkciami orgánu pre riešenie krízových situácií a inými funkciami tohto orgánu ako zákonného garanta bankových vkladov alebo správcu banky (dočasného správcu) ustanoveného na základe rozhodnutia vnútroštátneho orgánu dohľadu na účely nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ.
- 42 Podľa článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ boli členské štáty povinné zaviesť náležité štrukturálne mechanizmy potrebné na zabezpečenie prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov medzi funkciami dohľadu podľa nariadenia (EÚ) 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ alebo inými funkciami príslušného orgánu a funkciou orgánu pre riešenie krízových situácií. Podľa tohto ustanovenia by funkcie riešenia krízových situácií mali byť prevádzkovo nezávislé od funkcií dohľadu, alebo iných funkcií príslušného orgánu. Zamestnanci zapojení do výkonu funkcií orgánu pre riešenie krízových situácií by mali podliehať oddeleným režimom poskytovania informácií a mali by byť štrukturálne oddelení od mechanizmu poskytovania informácií zamestnancov podieľajúcich sa na plnení úloh podľa nariadenia (EÚ) 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ resp. vo vzťahu k iným funkciám príslušného orgánu. Na tento účel by členské štáty alebo orgán pre riešenie krízových situácií mali tiež prijať a zverejniť vnútroštátne právne predpisy vrátane právnych predpisov o služobnom tajomstve a výmene informácií medzi rôznymi oblasťami činnosti.
- 43 V poľskom vnútroštátnom právnom systéme bol určený jeden orgán pre riešenie krízových situácií (BFG). Tento orgán nie je príslušný vykonávať dohľad na účely nariadenia (EÚ) 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ. Dohľad nad finančným trhom vykonáva KNF, ktorého právne postavenie, pôsobnosť a kompetencie upravuje ustawa o nadzore nad rynkiem finansowym (zákon o dohľade nad finančným trhom) (článok 1 ods. 2 bod 1 tohto zákona). Práve KNF je orgánom príslušným na výkon dohľadu v zmysle článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ [článok 3a ustawy o nadzore nad rynkiem finansowym (zákon o dohľade nad finančným trhom) v spojení s článkom 4 ods. 1 bodom 40 a článok 2 ods. 1 nariadenia (EÚ) 575/2013]. Zároveň treba spomenúť, že tak predseda KNF ako aj prezident správnej rady BFG sú členmi Komitetu Stabilności Finansowej (Výbor pre finančnú stabilitu), ktorý je kompetentným orgánom v oblasti makroprudenciálneho dohľadu a krízového riadenia - orgán určený v zmysle článku 458 ods. 1 nariadenia (EÚ) 575/2013 [článok 7 ods. 1 body 3 a 4 v spojení s článkom 2 a článkom 3 ustawy o nadzore makroostrożnościowym (zákon o makroprudenciálnom dohľade)].
- 44 BFG a KNF sú dva štrukturálne oddelené, nezávislé orgány. Preto v zásade podľa vnútroštátneho práva nedochádza ku kumulácii funkcií dohľadu a funkcií pre riešenie krízových situácií v rámci jedného orgánu, ako je stanovené v článku 3 ods. 3 druhej vete smernice 2014/59/EÚ.

- 45 Na druhej strane bol orgán pre riešenie krízových situácií (BFG) poverený výkonom povinností garanta vkladov [článok 5 ods. 1 body 1, 2 a 6 ustawy o BFG (zákon o Bankovom garančnom fonde)] ako aj oprávnením konať ako správca banky [článok 5 ods. 6 ustawy o BFG (zákon o Bankovom garančnom fonde)], ustanovený rozhodnutím orgánu dohľadu (KNF) v rámci opatrení včasnej intervencie, t. j. dočasný správca v zmysle článku 29 smernice 2014/59/EÚ. Rozsah úloh BFG ako správcu banky určuje orgán dohľadu v rozhodnutí o jej zriadení - v posudzovanom prípade ide o rozhodnutie KNF zo dňa 22. decembra 2021. V zmysle tohto rozhodnutia - ako súčasť funkcie správcu GNB - BFG bol poverený vykazovaním, monitorovaním činnosti GNB a výkonom všetkých právomocí správcu podľa zákona, okrem iného námietok voči uzneseniam a rozhodnutiam predstavenstva a dozornej rady banky a odvolaní proti uzneseniu valného zhromaždenia akcionárov [článok 144 ods. 3 a 4 ustawy Prawo bankowe (zákon o bankách)]. V rámci svojich právomocí dohľadu má preto KNF možnosť priebežne monitorovať nápravné opatrenia v banke prijaté na zlepšenie jej finančnej situácie a do určitej miery ich implementuje prostredníctvom dozorných a podporných činností vykonávaných ustanoveným správcom (BFG).
- 46 Vo veci samej vznikli pochybnosti, či článok 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ umožňuje neplnenie povinností z neho vyplývajúcich, pokiaľ ide o funkcie orgánu na riešenie krízovej situácie vykonávané BFG, funkciu zákonného garanta bankových vkladov a správcu banky (dočasného správcu ustanoveného v rámci včasnej intervencie). V skutočnosti sa táto pochybnosť zužuje na otázku, či funkcia zákonného garanta bankových vkladov a funkcia správcu banky sú „inými funkciami“ alebo sú „funkciami dohľadu“ uvedenými v článku 3 ods. 3 smernice, ktoré by sa nemali spájať s funkciami orgánu na riešenie krízovej situácie. Odpoveď na túto otázku potom umožní určiť, či bol členský štát povinný prijať náležité štrukturálne mechanizmy požadované smernicou, keď sú tieto funkcie spojené vo fonde, alebo či sa nedodržanie tejto požiadavky štrukturálneho oddelenia nevyžaduje vtedy, keď sú všetky tieto funkcie alebo niektoré z nich spojené v tomto orgáne.
- 47 V žalobách proti rozhodnutiu BFG adresovaných vnútroštátnemu súdu bol uvedený názor, že článok 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ bráni výkonu funkcie orgánu pre riešenie krízovej situácie prostredníctvom orgánu, ktorý je súčasne správcom subjektu (GNB) v krízovej situácii a ktorý je počas konania o začatí nútenej správy a v čase vydania rozhodnutia o jeho začatí zároveň zákonným garantom vkladov v situácii, keď neboli zavedené žiadne štrukturálne mechanizmy, ktoré by zabezpečili prevádzkovú nezávislosť týchto funkcií a zabránili konfliktom záujmov.
- 48 Podľa názoru vnútroštátneho súdu, aj keď funkciu správcu (dočasného správcu) nemožno striktno kvalifikovať ako funkciu dohľadu, keď túto funkciu vykonáva príslušný orgán (KNF), tento správca je ustanovený podľa poľského vnútroštátneho práva na základe rozhodnutia vydaného týmto dozorným orgánom a plní úlohy, ktoré mu tento orgán zverí. Z týchto dôvodov nemožno *a priori* vylúčiť, že výkon tejto funkcie zo strany BFG si nevyžadoval zavedenie

náležitých štrukturálnych mechanizmov potrebných na zabezpečenie prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov.

- 49 Treba poznamenať, že hlavným dôvodom vymenovania správcu GNB bolo zlepšiť finančnú situáciu tejto banky. Úlohou správcu zvereneného BFG bolo obnoviť kapitálové pomery na úrovne, ktoré spĺňajú regulačné požiadavky, obnoviť udržateľnú ziskovosť banky, zlepšiť kvalitu aktív, zabezpečiť efektívnosť implementovaného ozdravného plánu banky, resp. jeho aktualizáciu. BFG ako orgán pre riešenie krízových situácií je zároveň povinný objektívne posúdiť situáciu banky a na základe toho určiť, či sú splnené podmienky na začatie konania vo veci nútenej správy GNB uvedené v článku 101 ods. 7 zákona o BFG. V dôsledku toho v oblasti hodnotenia fondom zostáva v štádiu plánovania nútenej správy a rozhodovania o jej začatí, napr. to, či existujú primerané dôvody domnievať sa, že opatrenia dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie odstránia hrozbu bankrotu domáceho subjektu. V rámci tohto hodnotenia sa preto BFG nevyhne overovaniu konania správcov (faktického konania alebo opomenutia), ktoré umožňuje dosiahnuť tento účinok. Vyššie uvedené posúdenie podmienok na začatie nútenej správy, ako sa dá predpokladať, by sa medzitým malo uskutočniť za podmienok prevádzkovej nezávislosti a zabránenia konfliktom záujmov, aby sa vylúčilo začatie nútenej správy v situácii, keď posúdenie účinku dozorných činností vrátane uplatneného opatrenia včasnej intervencie (vo forme ustanoveného správcu banky) vykonáva subjekt poverený výkonom týchto činností v konkrétnom rozsahu.
- 50 Na druhej strane, pokiaľ ide o funkciu garanta bankových vkladov, ktorú vykonáva BFG, táto funkcia nie je funkciou dohľadu. Vzniká však otázka, či ju možno považovať za „inú funkciu“ v zmysle článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ. Funkcia garanta vkladov zahŕňa úlohy spojené so zhromažďovaním prostriedkov na krytie záruk a ich vyplácania. Prioritou je v tomto prípade zabezpečenie riadneho fungovania systému garančnej ochrany, čo zahŕňa potrebu zabezpečiť primerané finančné zdroje na krytie výšky záväzkov z prostriedkov fondu.
- 51 Fond ako orgán pre riešenie krízových situácií v rámci analýzy cieľov nútenej správy skúma vplyvy vystavenia banky konkurznému konaniu a nútenej správe, ako aj vplyv likvidácie banky v rámci štandardného konkurzného konania a jeho nútenej správy na udržanie finančnej stability banky. V rámci tejto analýzy posudzuje mieru zapojenia prostriedkov BFG nahromadených v garančnom fonde bánk v prípade scenára úpadku. V tejto súvislosti treba mať na pamäti, že BFG je zároveň správcom garančného fondu bánk a určuje pravidlá, na základe ktorých sa v ňom prostriedky zhromažďujú, preto nemožno vylúčiť, že vôľa fondu tieto prostriedky zachovať môže do určitej miery ovplyvniť vyššie uvedené hodnotenie. Zdá sa teda, že spojenie funkcie výkonu nútenej správy s funkciou ochrany vkladov – pri absencii štrukturálnej oddelenosti a organizačnej nezávislosti týchto funkcií – predstavuje riziko voči snahe zabezpečiť, aby BFG podnikla kroky proti banke, ktorej hrozí bankrot, za predpokladu čo najnižšieho zapojenia finančných prostriedkov, ktoré má k dispozícii (bankový garančný fond), ktoré by bolo

napríklad potrebné aktivovať v prípade úpadku banky na vyplatenie garantovaných peňažných prostriedkov.

- 52 Vnútroštátny súd sa domnieval, že odpoveď na tretiu otázku je nevyhnutná na rozhodnutie vo veci, ktorú prejednáva. Ak sa vyžaduje štrukturálne oddelenie uvedených funkcií, vnútroštátny súd preskúma, či povinnosti členského štátu podľa článku 3 ods. 3 smernice boli vzhľadom na tieto funkcie splnené. Ak sa na vyššie uvedené funkcie nevzťahuje povinnosť zriadenia garancie podľa článku 3 ods. 3 smernice, táto otázka nebude predmetom posúdenia v konaní vo veci samej. V takom prípade bude vnútroštátny súd považovať tvrdenia založené na inom právnom posúdení za neopodstatnené.
- 53 Pochybnosti výkladu v kontexte článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ sa týkajú aj povahy požiadavky, aby členský štát zriadil štrukturálne záruky uvedené v tomto ustanovení. Nie sú žiadne pochybnosti o tom, aký účinok sa má dosiahnuť v dôsledku uplatňovania tohto právneho ustanovenia, t.j. dosiahnutie stavu prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov medzi funkciami orgánu pre riešenie krízových situácií a inými funkciami. Na pozadí skutkových okolností prípadu vznikla pochybnosť, či vzhľadom na nezabezpečenie alebo nenáležité zabezpečenie štrukturálneho oddelenia funkcií vykonávaných BFG vrátane štrukturálneho oddelenia spôsobov poskytovania informácií a požiadavky prijatia a zverejnenia príslušných interných predpisov je možné za konkrétnych skutkových okolností prípadu uznať, že prevádzková nezávislosť bola zachovaná a nedochádza ku konfliktom záujmov.
- 54 V článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ normotvorca EÚ vymedzil účel právnej úpravy smernice, ktorým je zaručiť prevádzkovú nezávislosť a zabrániť konfliktom záujmov medzi funkciami dohľadu podľa nariadenia (EÚ) 575/2013 a smernice 2013/36/EÚ, resp. ďalšími funkciami príslušného orgánu a funkciami orgánu pre riešenie krízových situácií. Tento cieľ by sa mal dosiahnuť najmä: zabezpečením prevádzkovej nezávislosti, štrukturálne oddelenými mechanizmami informovania zo strany zamestnancov zapojených do výkonu funkcií orgánu pre riešenie krízových situácií od tých, ktorí sú zapojení do dozorných alebo iných funkcií a prijatím a zverejnením všetkých potrebných relevantných interných predpisov vrátane predpisov o služobnom tajomstve a výmene informácií medzi rôznymi oblasťami prevádzky.
- 55 Vnútroštátny súd poukázal na to, že už v štádiu legislatívnych prác na zákone o BFG sa upozornilo na jeho nedostatky, čo dokazuje, že smernica bola v tomto smere nesprávne implementovaná. Týkalo sa to skutočnosti, že ustanovenia návrhu o organizácii a princípoch fungovania BFG žiadnym spôsobom nezabezpečujú prevádzkovú ani štrukturálnu nezávislosť rôznych funkcií fondu, vrátane funkcií orgánu pre výkon nútenej správy, funkcií súvisiacich s ochranou vkladov a ďalších funkcií súvisiacich so zabezpečením stability domáceho finančného systému. Bolo preto konštatované, že nezabezpečenie takejto nezávislosti jednotlivých funkcií BFG porušuje článok 3 ods. 3 smernice. Nedostatky v tomto smere neboli odstránené.

- 56 Zákon o BFG upravuje štruktúru a úlohy BFG. Podľa článku 6 ods. 1 tohto zákona sú orgánmi fondu rada fondu a správna rada fondu.
- 57 Medzi úlohy rady fondu patrí okrem iného vykonávanie dohľadu nad činnosťou správnej rady fondu; prijatie plánu činnosti fondu a finančného plánu; schvaľovanie ročnej účtovnej uzávierky fondu a výročnej správy o činnosti fondu vypracovanej správnu radou fondu a predkladanie ich Rade ministrov; prijímanie štvrtročných správ o činnosti fondu, ktoré vypracúva správna rada fondu a predkladanie ich ministrom príslušnému pre finančné inštitúcie, rozhodovanie na žiadosť správnej rady fondu o presune prostriedkov medzi vlastnými prostriedkami fondu; prijímanie rozhodnutí na žiadosť správnej rady fondu o pridelení sumy vyššej ako 50% cieľovej výšky peňažných prostriedkov systému ochrany vkladov v bankách alebo cieľovej výšky peňažných prostriedkov systému ochrany vkladov v úverových družstvách na financovanie nútej správy; zníženie cieľovej úrovne prostriedkov systému ochrany vkladov v bankách na žiadosť správnej rady fondu; určenie na žiadosť správnej rady Fondu výšky povinných príspevkov do bankového garančného fondu a fondu na nútenú správu bánk, výšky mimoriadnych príspevkov do bankového garančného fondu a lehôt na ich úhradu ako aj podrobné interné pravidlá fondu pri vykonávaní nútej správy a tiež prijímanie na žiadosť správnej rady Fondu predpisov upravujúcich organizáciu práce, ako aj zásady a spôsob fungovania správnej rady fondu (článok 8 ods. 1 body 1 až 4, 7 až 9 písm. a), b) a e) a 13 zákona o BFG).
- 58 Správna rada fondu riadi činnosť fondu a zastupuje ho navonok. K úlohám správnej rady fondu ďalej patrí: vypracovanie návrhov plánov činnosti fondu a finančného plánu; hospodárenie s prostriedkami fondu v pôsobnosti rady fondu, predkladanie štvrtročných a ročných správ o činnosti rady fondu, predkladanie žiadostí rade Fondu vo veciach uvedených v článku 8 ods. 1 bodoch 5 až 10 a 13 a plnenie ďalších úloh fondu, ktoré nie sú vyhradené rade fondu, vrátane úloh vyplývajúcich z vymenovania BFG za správcu podľa článku 144 ods. 1 Prawo bankowe (Zákon o bankách) (článok 11 ods. 1 a 2 zákona o BFG a článok 5 ods. 6 tohto zákona v spojení s § 5 bodom 12 predpisov predstavenstva bankového garančného fondu. Správna rada fondu po konzultácii s radou fondu určuje aj organizačný poriadok kancelárie fondu (článok 13 zákona o BFG). Správna rada fondu vo veciach patriacich do jej pôsobnosti sa uznáva väčšinou hlasov za prítomnosti aspoň polovice svojich členov. V prípade rovnakého počtu hlasov má rozhodujúci hlas predseda správnej rady Fondu (článok 11 ods. 3 zákona o BFG). Spôsob prijímania rozhodnutí správnu radou Fondu sa nerozlišuje podľa toho, čo je predmetom takéhoto rozhodnutia a v rámci ktorej z funkcií vykonávaných BFG je prijaté. Rozhodnutia o začatí nútej správy, odpísaní alebo konverzii kapitálových nástrojov alebo oprávnených záväzkov, o použití nástrojov pri výkone nútej správy, vymenovaní a odvolaní správcu alebo zástupcu správcu, vydáva správna rada fondu formou uznesenia (článok 11 ods. 4 body 1 až 2, 4 a 5 zákona o BFG). Tieto rozhodnutia podpisuje v mene správnej rady fondu prezident správnej rady fondu alebo jeho zástupca (článok 11 ods. 9 zákona o BFG).

- 59 Zákon o BFG preto nezavádza systémové riešenia zabezpečujúce štrukturálne oddelenie funkcie orgánu pre riešenie krízových situácií a ostatných funkcií BFG. Zavedenie takýchto mechanizmov do vykonávacieho aktu nevyžaduje oprávnenie ministra príslušného pre finančné inštitúcie, obsiahnuté v článku 3 ods. 4 zákona o BGF, udeliť fondu štatút, v ktorom podrobne určí jeho úlohy, organizáciu a zásady tvorby a použitia vlastných zdrojov.
- 60 Na tomto základe vydané rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (nariadenie ministra rozvoja a financií z 25. januára 2017 o udelení štatútu Bankového garančného fondu, Dz. U. položka 203 v znení zmien), ako aj interné právne predpisy predkladané vnútroštátnemu súdu vo veci samej, odkazujú na pridelovanie úloh v oblasti riešenia krízových situácií, funkciu správcu banky a funkciu garancie vkladov samostatným organizačným zložkám v rámci štruktúry BFG (samostatné oddelenia kancelárie BFG), ktorých pracovná činnosť je pod dohľadom určených členov správnej rady. Tieto predpisy však nevyklúčujú styčné body medzi všetkými tromi funkciami, napríklad na úrovni spolupráce medzi príslušnými organizačnými zložkami a ich zamestnancami, okrem iného na právnom oddelení kancelárie BFG, ako aj na úrovni správnej rady BFG, ktorá sa prejavuje v rozhodovaní vo všetkých oblastiach vyššie uvedených funkcií vykonávaných tými istými osobami zastávajúcimi riadiace alebo poradné funkcie v BFG. Z citovaných vnútroštátnych právnych predpisov tiež nevyplýva, že na zamestnancov podieľajúcich sa na výkone týchto funkcií sa vzťahujú samostatné postupy podávania informácií a sú štrukturálne oddelené od postupov podávania informácií vhodných pre iné funkcie a že by došlo k úprave pravidiel výmeny informácií medzi rôznymi oblasťami fungovania orgánu. Okrem toho z informácií, ktoré má vnútroštátny súd k dispozícii, nevyplýva, že uvedené interné predpisy – okrem štatútu BFG – boli zverejnené.
- 61 Dział VI ustawy o BFG, (VI. časť zákona o Bankovom garančnom fonde) s názvom „Informačné povinnosti, výmena a ochrana informácií“ obsahuje predpisy, ktoré sa týkajú vonkajších vzťahov v oblasti výmeny informácií medzi BFG a inými subjektmi, vrátane poskytovania informácií zo strany BFG konkrétnym subjektom a získavanie informácií od týchto subjektov, okrem iného od KNF. Ustanovenia tejto časti neupravujú vnútorný tok informácií v rámci štruktúry BFG a nešpecifikujú pravidlá výmeny informácií medzi rôznymi oblasťami fungovania BFG.
- 62 BFG v odpovedi na tvrdenia formulované v žalobách týkajúce sa nedodržania štrukturálnej nezávislosti poukázal na to, že v prípade posudzovanom vo veci samej boli štrukturálne oddelenie a prevádzková nezávislosť v zmysle článku 3 ods. 3 smernice 2014/59/EÚ dodržané. Toto tvrdenie však nepodložil žiadnymi vecnými argumentmi ani dokumentmi.
- 63 Zistenia vnútroštátneho súdu týkajúce sa neexistencie úplnej vnútroštátnej právnej úpravy v tomto ohľade a praxe vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií odôvodňujú štvrtú prejudiciálnu otázku. Poskytnutá odpoveď umožní

uvedenému súdu rozhodnúť, či sa požadovaný výsledok dosiahol aj napriek tomu, že členský štát neprijal náležité štrukturálne mechanizmy potrebné na zabezpečenie prevádzkovej nezávislosti a zabránenie konfliktom záujmov.

PRACOVNÝ DOKUMENT